

paa Vand og Brød efter Straffeloven er en virkelig Straf, saaledes er det ogsaa en Straf i disse Forhold.

Knudsen: Det Standpunkt, jeg indtager over for dette Lovforslag, er et lignende, som det, jeg indtog over for det, vi havde til Behandling før, og jeg kan derfor fatte mig i Korthed. Jeg er ikke i Stand til at stemme for denne Lov, fordi den gaar ud paa at straffe de fattigere haardere, end de blive straffede efter den nu gældende Lov. Det vil altid gaa ud over de fattige og dem, der ikke have Raad til at betale de idømte Bøder. For dem skal Straffen forhøjes fra Fængsel paa Vand og Brød i 2 Dage til mindst 4 Dages Vand og Brød. For dem, der have Penge i Lommen til at betale de idømte Bøder, er det saa temmelig ligegyldigt, om Minimum bliver 2 eller 4 Dage. For Øjeblikket er Tilstanden den, at for den, der ikke har Raad til at betale Bøder, er enhver Straf lig med en Bøde paa 60 Kr. Selv om det er en overordentlig ubetydelig Forseelse, og han ikke har Raad til at betale Bøde, men maa afsone med Vand og Brød, straffes han dog, som om han havde gjort sig skyldig i en Forseelse, der kvalificerer ham til en Bøde paa mindst 60 Kr. Det forekommer mig, at en saadan Straf er tilstrækkelig haard, og at der ikke er nogen som helst Grund til at forhøje den. Forholdet er altsaa det, at Afsoningen er ens for Bøder fra 12 Kr. til 70 Kr. Nu anføres det ganske vist i Motiverne, at det er dette, man vil bort fra, og at det er Grunden til, at det høje Ministerium har forelagt dette Lovforslag; men jeg ser ikke, at Forholdene blive en Smule bedre herved. Tværtimod! Thi for Fremtiden vil enhver Forseelse, der begaas af Folk, som ikke have Raad til at betale Bøden, kvalificere dem til en Straf, der er lig med 160 Kr. Bøde. Man forhøjer altsaa hans Straf fra en Bøde paa 60 Kr. til en Bøde paa 160 Kr. Inden for denne Ramme er det ligegyldigt, hvad han har begaaet; Straffen bliver ens, naar han skal afsone den med Vand og Brød. Nu siges det nok: Ja, men Formaålet med Loven er for de smaa Forseelsers Vedkommende at komme bort fra Afsoningen med Vand og Brød og opnaa enten, at Bøderne betales, eller at vedkommende vælger simpelt Fængsel. Hvad Betalingen angaar, falder den jo ganske bort for dem, der ikke kunne betale Bøderne, de ville under alle Omstændigheder faa Straffen forhøjet. Og naar vedkom-

mende vælger simpelt Fængsel, vil det, hvis han har Familie at forsørge, være meget haardt for ham, om han i et betydeligt længere Tidsrum skal rives bort fra sit Erhverv, hvilket ikke alene kommer til at gaa ud over ham, men ogsaa over hans Familie. Han vil ganske sikkert vælge Fængsel paa Vand og Brød, selv om man sætter Minimum paa 4 Dage, naar han har Valget mellem det paa den ene Side og paa den anden Side at komme bort fra sit Erhverv i endnu flere Dage. Men efter min Mening er en Straf paa 4 Dages Vand og Brød alt for høj en Straf for Folk, som begaa en mindre Forseelse, som vil kunne afsones med mindre Bøder.

Maa jeg endnu gøre opmærksom paa det, jeg pegede paa før, at der i Motiverne til det forrige Lovforslag er nogle Udtalelser, som vise, at man har den Tanke med denne Forandring i Bestemmelserne om Bøders Afsoning, at den skal virke som en Tvangsforholdsregel over for de Folk, der komme op til Politidirektøren og faa Bødepaalæg. Der staar udtrykkelig i Bemærkningerne til Forslaget fremhævet, at Personer, der ikke kunne eller ville betale nogen Bøde, ville vægre sig ved at modtage Bødepaalæg og forlange Sagen henvist til Retten. Naar man har denne Lov, skal man nok faa disse Folk til at bøje sig for Politimesterens Bødepaalæg, saa at de ikke ville have Sagen for Retten. Jeg kan ikke forstaa Logikken. Jeg tror, Forholdet vil blive det samme som før. Naar en Mand ikke har Penge til at betale Bøden med, skal han have 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Enten han faar Politiets Bødepaalæg, eller han lader Sagen gaa til Retten, bliver det ganske det samme. Jeg anfører kun, at det staar i Bemærkningerne til Lovforslaget. Det er altsaa en Tvang, man vil indføre ved denne Lov, nemlig at man vil gøre Bødepaalæget mere effektivt over for Befolkningen. Derfor kan jeg ikke give Forslaget min Stemme. Jeg vil ikke stille Forslag om at nægte Forslagets Overgang til 2den Behandling, men jeg vil forbeholde mig under Sagens videre Gang at stemme mod Forslaget.

Justitsministeren (Rump): Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt dette Lovforslag egner sig til at fremmes eller ikke, beror det jo paa, om man finder, at der er et naturligt og fornuftigt Formaål for Lovforslaget, og at Lovforslaget tjener til at befordre dette Formaål. Lovforslaget er fremkommet, fordi Bøde-